

KINH QUAN SÁT CHỦ PHÁP HẠNH QUYỂN 2

Phẩm 2: SIÊNG NĂNG ĐÒI TRƯỚC (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại bảo Đại Bồ-tát Hỷ Vương:

–Này Hỷ Vương! Lại nữa, Bồ-tát nên biết, các pháp chẳng nương tựa; nên biết các pháp chẳng phát xuất, chẳng diệt, chẳng tạo tác, chẳng sinh; xa lìa hư dối tự nó không, chẳng bền chắc, chẳng lầy, chẳng bỏ; nên biết các pháp vô thường, khổ, vô ngã, tịch tĩnh; nên biết các pháp Không, Vô tướng, Vô nguyện, nên biết các pháp vô ngã, vô chúng sinh, vô mạng, vô phú-già-la (20).

Nên biết các pháp chẳng hòa hợp, chẳng thể tạo tác, không tự thể, không tướng, không có; nên biết các pháp lìa ô nhiễm chẳng vận hành, lìa hý luận chẳng vận hành, đến tối thắng chẳng có nhiều loại (30).

Không hý luận, lìa hý luận, chẳng thể nắm, chẳng giữ, không trú xứ, chẳng đến, chẳng đi, chẳng trụ, không văn tự, chẳng thể nói (40).

Các pháp chẳng thể nói, chẳng thể đem lại, không nghiệp, không báo; nên biết các pháp chẳng phân biệt, không đủ loại phân biệt, đoạn trừ hết phân biệt, các tướng và niệm đều đã đoạn trừ, vượt trên đời sống cõi trời được qua năm đường, qua khỏi chúng sinh, thắng chúng ma, vượt qua ma phiền não, ra khỏi Ma-la tụ họp, đoạn dứt ma chết, đầy trí vô trước, nắm giữ sắc thù thắng ba đời, được các chúng sinh yêu thích, được sự cúng dường của người trí, có thể thấy được pháp thể ở các pháp, được Nhục nhãn thanh tịnh đến Thiên nhãn sáng, đến Trí nhãn vận hành chẳng động Pháp nhãn, đầy đủ Phật nhãn như trăng hiển chiếu, biết vận hành trong tâm của các chúng sinh, người chẳng siêng năng phải tạo sự xét biết, bỏ những điều đã chấp thủ (50).

Ở trong tam thiên đại thiên thế giới, vì những trời người tạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tác chi thể, thuận theo đế tướng, được địa hạnh thanh tịnh, thông suốt cõi vô ngã, biết đến cõi phát xuất, chỗ của các chúng sinh, phải gần gũi bậc tôn trọng, lìa tăng thượng mạn, có được sức nhẫn vượt qua năm chướng ngại, có thể biết bản tánh danh sắc, giác ngộ thuận theo ngôn từ mà các Đức Phật đã nói, biết rõ ba mươi hai tướng (60).

Với được, chẳng được, tâm có đối tượng thủ đắc đều đã vượt qua cái được của thế gian mà được pháp chẳng nhiễm ở đời, với các chúng sinh sẽ vì họ làm nhà, mở cửa Niết-bàn, khiến cho các chúng sinh vào được thành Vô úy, cho vị cam lộ, diễn nói giáo pháp, tỉnh ngủ phiền não, làm tan phiền não của chúng sinh, đoạn dứt sự chấp trước, các kiến chấp trói buộc... của họ; sáu căn chẳng nhiễm mà vì chúng sinh nói pháp, được pháp môn mười sáu chữ, phát xuất Đà-la-ni.

Những gì là mười sáu Đà-la-ni đó?

Đó là chữ A là nghĩa chẳng sinh, chữ Ba là nghĩa tối thắng, chữ Già là nghĩa bốn thật, chữ Na là nghĩa biết danh sắc sinh, chữ Đà là nghĩa điều phục, chữ Sa là nghĩa vượt qua chấp trước, chữ Ca là nghĩa chẳng mất nghiệp báo, chữ Ta là nghĩa các pháp bình đẳng, chữ Đà là nghĩa thâm thâm, chữ Tha là nghĩa thế lực, chữ Xà là nghĩa vượt qua sinh lão tử, chữ Xa là nghĩa đoạn sạch phiền não, chữ Tha (Sa) là nghĩa xuất phát cao, chữ Sá là nghĩa trụ, chữ Trà là nghĩa giáo hóa Di-lê-xa ở biên địa (*bản chữ Phạm cũng thiếu một chữ*).

Này thiện gia tử! Đây là mười sáu chữ đã phát ra Đà-la-ni. Gọi là được Đà-la-ni là nơi sinh ra trí khéo léo biết rõ các pháp vốn tự rỗng không, lựa chọn tâm các chúng sinh, thoát khỏi các phiền não, thông đạt pháp tướng và sự chấp thủ của phàm phu, vượt qua biển lưu chuyển, khéo giảng nói khiến họ hoan hỷ, lập hội pháp thí, khéo sinh ra trí văn tự âm thanh biết rõ được không, ưa giải thoát của Phật; bỏ ái, chẳng ái mà không nuôi tiếc, với lập luận khác của các ngoại đạo thì đúng như pháp mà hàng phục; nói như tiếng gầm sư tử, đạt được Phật trí, hưng khởi Pháp thí, bỏ các phiền não, phá nghĩa oán ác, tin pháp luân của chư Phật chuyển,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thông đạt được Như cho đến biết pháp, sân hận kiêu mạn đã lia, bần đực chẳng nhiễm, điều ngự chúng sinh, trừ khử như bản, có thể dùng nước Bi gột rửa, chúng sinh, thống lãnh đồ chúng, thuận được thế lực, vượt qua già chết, nhờ ngàn số kiếp, được pháp tạng tổng trì, thông đạt cõi tịch tĩnh, được Không đẳng trí, thuận giác ngộ pháp tận, đáng được chúng sinh... khen ngợi, đầy vô chướng trí, không còn phiền não, huân tập thuận hạnh, tiêu diệt quân ma, bóng che tam thiên đại thiên thế giới, biết rõ đời trước, chứng Địa Niết-bàn, làm nơi nương tựa, che chở hết người tại gia; biết xứ và phi xứ, chẳng bỏ lời thệ nguyện trước; đối với các chúng sinh rải tâm Từ đầy khắp, biết rõ vô sinh, nghe, ý nhớ nghĩ đều chánh chân, được hương giới Chiên-đàn-na, dứt đường sinh tử, thuận được Niết-bàn, biết các pháp như chạm xúc chữ Na. Nay Hỷ Vương! Đó là từ chữ Na trở lên là không chữ. Đó cũng không tên, cũng chẳng thể nói, cũng không có tiếng, chẳng thi hành thiết lập tên, chẳng biết tên gọi. Trong ngôn từ các tiếng đó chẳng quá khứ, chẳng vị lai, chẳng hiện tại. Các Đức Phật đó chẳng đã nói, chẳng đang nói, chẳng sẽ nói, chẳng sinh, chẳng xuất. Các pháp tướng như vậy... Bồ-tát nên biết.

Này Hỷ Vương! Lại có mười sáu chữ nhập môn Đà-la-ni. Gọi là giác ngộ hành tướng của chữ là nói Pháp thắng nghĩa, qua khỏi bốn dòng (tứ lưu), nói không có pháp danh sắc, khéo léo bố thí, tự an trụ ở Nhẫn, chẳng nương sáu căn, hành theo sáu Độ, khiến diệt phiền não dục mà vì chúng sinh nói pháp, khéo biết các pháp sai biệt, không được nghi ngờ sâu, nói về xứ, phi xứ, biết vận hành của các chúng sinh, nhịn lời thô ác, xả bỏ da thịt tửy, biết hạnh niệm ý, an trụ pháp giới, biết rõ chữ Na nhập vào hết các pháp.

Này Hỷ Vương! Đây là mười sáu chữ nhập môn Đà-la-ni. Nay Hỷ Vương! Nếu Đại Bồ-tát hiểu đúng mười sáu chữ nhập môn Đà-la-ni này như chữ A là nghĩa vô sinh, chữ Ba là nghĩa tối thắng chữ Già là nghĩa vượt bốn dòng, chữ Na là nghĩa nói danh sắc, chữ Đà là nghĩa bố thí tự giữ hòa hợp, chữ Sa là nghĩa trí lực thông, chữ Ca là nghĩa chẳng thấy nghiệp báo, chữ Sa là nghĩa các pháp bình đẳng, chữ Đà là nghĩa thậm thâm, chữ Tha là nghĩa thị hiện thế lực, chữ Xà là nghĩa thị hiện sinh tử, chữ Xoa là nghĩa thị hiện sức nhẫn, chữ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xa là nghĩa vứt bỏ phiền não cực ác, chữ Ta-ma là nghĩa tự đại chứng giác, chữ Ta Tha là nghĩa nói xử, phi xử, chữ Đa là nghĩa nói tận biên tế... thì những Bồ-tát đó được Tam-muội này tên là Quyết định quan sát hạnh các pháp. Nhờ mười sáu chữ Đà-la-ni này, các Đại Bồ-tát chẳng bị sự quở trách của người trí, bỏ tham dục, sân hận, ngu si, diễn nói đạo đến bờ kia, được bốn Vô úy, thọ thân lực sĩ, cắt đứt cảnh dục, được sức mười Lực, gặp được diệu âm, diệt trừ phiền não, thọ ký cho Thanh văn, Độc giác, xa lìa ngoại đạo, được Như Lai địa, như lời nói mà làm liền đạt được, chúng sinh cao mạn sẽ khiến cho giải thoát, làm sự nghiệp của Phật, thuận được tự trí, chúng sinh bị nghi thì đoạn sự nghi hoặc ấy, do sự có hòa thiện nên cùng ở yên vui, tràn đầy đại Bi, vượt cảnh giới ma, tràn đầy tiếng hay, trừ kiêu mạn phóng dật đạt được Nhẫn, giới Định sâu, khiến đi qua các cõi mà vì họ nói pháp, ở trong các pháp khiến cho được chỗ cạn vì trụ bờ kia khiến họ đến bờ, biết hạnh của các chúng sinh, biết hạnh phương tiện của các pháp, nhớ vô số kiếp giữ các pháp thể, diệt sạch các ác, thanh tịnh các điều nghi, được không đẳng trí, thuận đến chỗ diệt phiền não, chóng đi lên đạo tràng giác ngộ, trời rồng phải khen ngợi, thuận thông các trí, khéo diệt chấy nóng, nói tự thể của các chúng sinh, ăn món ăn cam lộ, đoạn các nghi hoặc, thùy miên, lìa bỏ sự theo chấp trước và tập khí vốn có, dùng đại Bi ấy che chở các chúng sinh, biết trước đời trước, thấy công đức ở Niết-bàn, thuận hiểu hạnh của phàm phu, được Đại trí bí mật, hủy hoại các niệm khác, kêu loa pháp, khiến trụ Phật trí, vượt chủng loại tướng, sinh ra thông hiểu, biết trú xử của chúng sinh, có thể khiến cõi Phật hưng thịnh, không bùng chấy phiền não, lìa khỏi già bệnh, chóng có thể thuận hiểu mật ngữ phương tiện, đoạn trừ đường sinh tử, thuận đến Niết-bàn yên ổn, với ác ma chóng có thể hàng phục, thấy Phật Thế Tôn ở trong vô lượng thế giới, lìa tham dục rồi mà nghe pháp, cũng chẳng quên trí, đạt đến cõi Phật như đã mong, khéo biết tự tại, sinh ra các Tam-ma-địa.

Này Hỷ Vương! Đại Bồ-tát nếu được giảng nói Tam-muội Quyết định quan sát chư pháp hạnh này thì nên biết cũng được Nhất thiết trí. Vì sao? Nhưng lúc nào thì Bồ-tát đó muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác? Hoặc một đời, hoặc hai, hoặc ba, hoặc bốn,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoặc năm, hoặc mười, hoặc hai mươi, hoặc trăm đời, hoặc ngàn đời, hoặc trăm ngàn đời, hoặc một kiếp, hoặc trăm kiếp, hoặc ngàn kiếp, hoặc trăm ngàn kiếp... cho đến muốn vào thời gian lâu thì Bồ-tát đó cũng lâu mới được giác ngộ. Dùng nguyện tự tại, ở trong lưu chuyển, đến tận bờ cõi kiếp sau cùng. Vì sao? Nhưng về sau, tự tại ở trong các pháp.

Khi Đức Phật nói pháp căn bản phẩm Đà-la-ni tự môn này, ba mươi hai ngàn Bồ-tát đạt được Nhẫn. Lúc đó, tam thiên đại thiên thế giới này chấn động sáu cách. Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói bài kệ tụng:

*Không lẫn, không đục, không uế tạp
Chẳng phải đường đi đến cam lồ
Ứng Thiên Địa Cúng, không ai sánh
Trì phương tiện này, hành mười Lực.
Tạo vui xa oán, diệt phiền não
Mặt như hoa nở, người trời vui
Bậc Ứng Thắng, đức độ cho đời
Trì phương tiện này hành mười Lực.
Trừ diệt chúng khác, khéo hạnh khác
Người trời quý trọng, ý khác tan
Phân biệt hạnh khác, ý khéo khôn
Trong đạo này hành hạnh mười Lực.
Có, chấp, bất Như đều bỏ hết
Xét hiểu người trời, ý quyết Như
Hạnh sáng như trăng trong không trung
Bậc hạnh Hữu nhãn, hạnh bậc Trí.
Người trời thương yêu người ý đó
Chẳng ưa cảnh giới, không lầm lẫn
Giảng nói trong chúng, hàng trăm hạnh
Hạnh bậc Trí này soi các hướng.
Được mười, hai mươi... lại có hai
Người, trời cúng dường, tướng vi diệu
Được, mất chẳng chấp, lia cả hai
Do được hạnh này soi mọi hướng.
Thí chủ cam lồ khéo bố thí*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường cùng trâu chúa, bấu thù thắng
Sức lớn mười lực, hàng lực khác
Chẳng lâu được hạnh người trí ấy.
Được nhiều đức, niệm, ý thù thắng
Diệt trừ nhiều khổ được nhiều vui
Nhiều người tôn trọng, khéo phụng thờ
Học trí này, vui công đức Phật.
Như trâu chúa, chẳng lâu hàng phục
Diệt trăm phiền não, lìa thiêu đốt
Bay đường hư không, qua trăm cõi
Hành phương tiện này soi các hướng.
Niềm tin khéo thế gian tin tưởng
Ý tin, thẹn niệm không ai bằng
Trừ trăm đấm trước tạo hương đời
Trì phương tiện này, chứa trăm đức.
Phân biệt nhiều đức, trừ ba cấu
Đó có lời mỹ diệu thấm nhuần
Giới nói trăm phần trong trời đất
Trì đức này tài không ai bằng.
Độ người trời, trụ thành vô úy
Lời nói Như, rũ sạch phiền não
Thực hành theo Như, không phiền não
Trì phương tiện này, hạnh mười Lực.
Tài sản cam lồ được tiếng khen
Đức không ai sánh được hành Như
Ý Như, người trời, lời nói Như (?)
Người trí học đạo cam lộ ấy.
Không bụi trần, soi khắp mười phương
Thoát mạn, chúng sinh thẳng không cong
Đến thành vô úy, lìa kiêu mạn
Trì phương tiện này, hạnh mười Lực.
Giáo hóa người trời bằng ngôn thuyết
Chẳng vui thích dục, thích pháp chân
Nói làm, người làm, nói trăm hạnh
Học phương tiện này, bậc thiện ý.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tịnh chúng sinh hạnh, ý bình đẳng
Nói thiện hợp, thiện mỹ, thiện hành
Trong các pháp khéo thường cùng vui
Hành phương tiện này ưa cam lộ.
Lực ác ma, chẳng lâu hàng phục
Trừ bỏ cấu uế, ba cấu tan
Hành ở Địa này thêm tài sản
Trì phương tiện ấy, hạnh mười Lực.
Ở cõi thù thắng vượt đường ác
Chúa thú voi ngựa, người buông lung
Khen đức, trì đức, đủ trăm đức
Chẳng lâu được hạnh người trí ấy.
Hành xử khéo léo, chẳng chấp có
Thị hiện thế lực quyết định hơn
Đến đất, trụ nước cấu bẩn tan
Như học hạnh này, hạnh mười lực.
Bỏ thành cùng đất đai thôn xóm
Bỏ ái, chẳng ái, cảnh chẳng yêu
Bỏ cây quý, bỏ người oán thù
Người trí học đây, lực quyết tiến.
Nhớ nghĩ nhiều trăm kiếp quá khứ
Nhớ chết và sinh trong các đời
Và nhớ pháp thuở trước đã nghe
Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Đuốc pháp cháy rực, thường khiến “Hữu”
Bố thí pháp vui, pháp tài sản
Và luôn giữ gìn hạnh mười Lực
Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Trụ Xa-ma-tha, ý Từ bi
Chỉ ý tịch tĩnh, căn tịch tĩnh
Tịnh giới, tiếng ái ngữ ngọt ngon
Trì Tam-ma-địa này phải có.
Như tê giác đi, không ngã sở
Được đến phương nhàn cùng đạo nhàn
Theo chỗ trụ, lìa tám chẳng nhàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Với niệm giác tri, hạnh tự tánh
Cũng sẽ biết pháp tận thiện xảo
Lực kham nhẫn tối thắng hiện lên
Trong này học hạnh nghĩa thù thắng.
Nên được các thế gian tán thán
Được hàng trăm trời sẽ ngợi khen
Chỗ làm, người làm đều lặng yên
Ở biển trí này trụ thân cận.
Dấu chân chim bay sẽ thuận theo
Được tịch diệt với các não phiền
Phương tiện đó, các ma chẳng làm
Tịnh này khó thấy, siêng tương ứng.
Nói giác quyết định, hạnh Thiện Thệ
Tạo vô hữu, bưng hữu ái lên
Thường được người trong đời cung phụng
Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Người đoạn đã hợp với tịnh ấy
Đoạn xong phiền não, chiếu ba cõi
Tạo nên bóng che khắp mọi nơi
Như trì Thắng Tam-ma-địa này
Nghĩ đến hạnh mình và người khác
Rồi vì họ nói thuận theo hành
Hạnh không kiêu mạn, hạnh thù thắng
Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Có thí xả rồi, điều phục ý
Cõi Thiện Thệ đi đến mau chóng
Nói vô úy, ban cho vô úy
Được định tối thượng thù thắng này.
Ở trong các đời làm người thân
Lầm lẫn khởi rồi lại hiểu thông
Hợp chung nói bàn thật khéo léo
Như người tu hành Tam-muội ấy.
Thân bằng kim cương hợp nhất lại
Mau chóng phá tan các quân ma

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thuần pháp tịnh soi không bợn nhơ
Trì định thù thắng tịch tĩnh này.
Thị xứ là chỗ đáng an trụ, phù hợp
Chỗ chẳng nên trụ như ý trên
Đối xứ, phi xứ có khéo léo
Như người giữ được định ý này.
Không chấp giảng nói công đức Phật
Phát sinh ra trăm ức hiểu biết
Kia chẳng chính ý không nghi ngờ
Thắng định ý này có thể giữ.
Chóng có thể tin cam lộ đó
Cũng thường tin cùng với người vui
Hộ đời khác khi được quả rồi
Thắng định ý này có thể giữ.
Tự biết rộng không đối nhóm họp
Kia không lẫn lộn không mê lầm
Đến các hạnh lành trong ba cõi
Tam-muội này, nếu người gìn giữ.
Sẽ được xa lìa bệnh và già
Khéo thắng ngay chẳng bị hàng phục
Tâm ấy trì giới luôn vui mừng
Như người gìn giữ định ý này.
Cắt đứt cây sinh là Thánh đạo
Mau chạm đến tịch tĩnh Niết-bàn
Đất Di-lê-xa chẳng nhiều thêm
Nếu người gìn giữ Tam-muội này.
Chẳng tự tán dương, lời xảo diệu
Trên mọi đức, công đức lừng vang
Vào chúng, đoan chánh hiện rõ ràng
Như sao Mão, trời, trăng trong sáng.
Chúng quyến thuộc, đủ nhà danh tánh
Người đó gần bà con Thiện Thệ
Tài biện luận đó như Thủy vương
Là Tam-muội này phải gìn giữ.
Pháp hạnh tự tánh tướng vô ngã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ở trong các đời thuận giác xong
Mau làm chúa dũng kiện ba ngàn
Hạnh bình đẳng kinh này hiếm có.
Cho đến rừng trong ba ngàn cõi
Chủng tánh, ba loại hạnh chúng sinh
Với thù thắng đó được trí tuệ
Siêng năng tương ứng chạm cam lộ,
Dao độc và lửa chẳng xâm nhập
Chẳng sợ cùm trói, các phiền não
Dạ-xoa, La-sát chẳng thể hại
Nếu lòng tịnh tín tương ứng này.
Cửa không mất, cửa chẳng ly tán
Không nghiệp báo, không bệnh, không lo
Chẳng cam, chẳng chột cũng chẳng mù
Trì bốn câu này như vậy đó.
Trên Đức Phật, sáu mươi ba ức
Khắp nghĩ đến sự tương ứng này
Chỗ đó nếu cùng tạn Tổng trì
Tịch này khó thấy đã tương ứng.
Nếu muốn mau chạm đến Bồ-đề
Nếu muốn lấy đức yên ổn hơn
Nên khiến tu kinh thù thắng này
Thì các mong cầu đều đầy đủ.
Kia đã nghe niềm vui thiện hỷ
Nếu người ở trong cầu Bồ-đề
Siêng năng tương ứng bốn ngày qua
Người ấy sẽ được định thù thắng.
Tám mươi ức ở trên Đức Phật
Còn hơn sáu mươi na-do-đa
Đều nghĩ cùng với tương ứng này
Chuyên tu, tụng Tam-ma-địa này.
Nếu nghe thiện này, được lợi ích
Nghe rồi nếu có thể tin hiểu
Trong công đức Phật, không nghi ngờ
Như đến Bồ-đề, trì như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Do đã nghe nói thật hạnh này
Không được không đức chớ biếng lười
Các phước nhất định đến trong tay
Như trì kinh này hoặc ghi chép.
Ta nhớ trước đây vô số kiếp
Có Bạc Tối Thắng tên Biện Tràng
Ngài đã tuyên dương Tam-muội này,
Vương tử Nguyệt Diệu nghe điều đó
Liền bỏ ngôi vua mà xuất gia
Ông ấy nghe một đêm một ngày
Đến lúc chết, trong phần sau này
Lại được sinh đến những cõi khác.
Nghe được kinh đó nhiều như cát
Gặp rồi, lại gặp, rất thù thắng
Các chỗ nghe Tam-muội này xong
Thì trong ba kiếp, chứng Thắng Giác.
Gọi là bậc Bảo Viêm Tối Thắng
Được Phật Nhiên Đăng thọ ký cho
Lợi ích như vậy, nhờ kinh này
Nên đã nghe rồi chớ lười biếng.
Ta nay muốn bảo với đại chúng,
Những điều tốt đẹp của trời, người
Ta ở trong này mở kho báu
Tài sản mười Lực ông lấy đi!*

Lại nữa, này Hỷ Vương! Đời quá khứ trước kia, kiếp số chẳng thể tính được lại vượt qua sự lâu xa chẳng thể tính được, vô lượng chẳng thể nghĩ, chẳng thể lường, vào thời đó, có Đức Phật tên là Biện Tài Anh Lạc Trang Nghiêm Vân Minh Xuất Hống Hiển Âm Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, xuất thế Minh Hành Cụ Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Giáo Sư, Phật Bà-già-bà (Thế Tôn). Cõi nước của Đức Phật ấy tên là Vô Biên Bảo Công Đức Trang Nghiêm, thế giới tên là Vô Cấu, kiếp tên là Ái kiến.

Này Hỷ Vương! Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri Biện Tài Anh Lạc Trang Nghiêm Vân Minh Xuất Hống Hiển Âm đó có vô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lượng Thanh văn, có bảy mươi hai ức Đại Bồ-tát, những vị ấy đều được Nhẫn, đạt đến địa Quán đảnh.

Lại nữa, này Hỷ Vương! Ở trong chúng Bồ-tát đó, có vị Bồ-tát nói pháp tên là Vô Biên Công Đức Biện Tràng Du Hỷ Minh Âm. Vị Bồ-tát đó có vô số hạnh biện tài tâm quý. Ở trong Đà-la-ni, Bồ-tát ấy dạo bước đến tận cùng, được trí tuệ thông. Vị Bồ-tát đó bạch Đức Phật kia, xin Đức Phật quan sát xong mà vì bốn bộ chúng nói rộng rãi Tam-muội Thuyết quyết định quan sát chư pháp hạnh này.

Này Hỷ Vương! Vào lúc đó, có vương tử tên là Phước Báo Thanh Tịnh Nhân Sơ Ái Minh Thanh Tự Tại, hình thể đẹp đẽ, đoan nghiêm của vương tử đó có thật đáng nhìn, sắc đẹp thanh tịnh tối thắng, thành tựu mỹ mãn, từ lâu đã phát khởi hạnh Vô thượng Chánh giác.

Này Hỷ Vương! Vương tử Phước Báo Thanh Tịnh Đa Nhân Sơ Ái Minh Thanh Tự Tại đã nghe Bồ-tát Vô Biên Công Đức Biện Tràng Du Hỷ Minh Âm nói pháp tên là Tam-ma-địa Quyết định quan sát chư pháp hạnh. Nếu Bồ-tát vào trong thôn, thành, ấp, làng xóm, kinh đô của vua mà giảng nói thì vương tử đó luôn ở bên cạnh để nghe Tam-ma-địa này. Nghe rồi, vương tử đó rất vui mừng, yêu thích vừa lòng, lại sinh thiện ý đi đến chỗ vị Đại Bồ-tát nói pháp đó. Đến rồi, vương tử đánh lễ dưới chân, tôn trọng, cung kính chấp tay mà trụ trong Tam-ma-địa này. Vương tử ấy lại vui mừng nhiều hơn nữa, muốn nghe Tam-ma-địa này, vị nói pháp đó lại biết vương tử kia có lòng tin thanh tịnh nhiều hơn, nên lúc đó lại nói rộng rãi Tam-ma-địa này.

Này Hỷ Vương! Như vậy, vị vương tử đó ở bên vị nói pháp kia nghe Tam-ma-địa này xong lại vô cùng hoan hỷ, yêu thích thỏa lòng, rồi lại sinh thiện ý, đem áo đang mặc dâng cúng, nói lời như vậy: “Ngài khiến cho chúng sinh được báu Tam-ma-địa này.” Nhờ căn lành bố thí cho vị nói pháp kia, nên ở trong pháp hiện tại, vương tử đó thờ những Đức Phật nhiều như số cát tám mươi sông Hằng, ở bên các Đức Phật Thế Tôn đó, được nghe Tam-ma-địa này, đều tạo sự cúng dường tối thắng đến chư Phật, ở trong giáo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

pháp của các Ngài, xuất gia giữ gìn chánh pháp, ở các chỗ chẳng nghe trăm ngàn ức kinh điển đều có thể giảng nói, sinh ra ý niệm luôn tròn đầy, thọ sinh biến hóa được trí tuệ thông, được Đà-la-ni, biện tài trôi chảy. Vương tử đó thuận theo thứ lớp hành các pháp trợ Bồ-đề. Mãn rồi, vương tử đó, ở trong cõi Phật Vô Biên Công Đức Bảo Trang Nghiêm, chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, sống lâu không lường, chúng Thanh văn không lường, chúng Bồ-tát không lường, ánh sáng không lường, nguyện công đức trang nghiêm không lường.

Lại nữa, này Hỷ Vương! Trong thời đó, vị nói pháp tên là Vô Biên Công Đức Biện Tràng Du Hỷ Minh Âm, ông chớ nghĩ là ai khác, Vì sao? Này Hỷ Vương! Vì đó là Như Lai Đại Nhân vậy. Vị ấy đã được Đức Như Lai Bất Động thọ ký Bồ-đề. Lại vương tử tên là Phước Báo Thanh tịnh Đa Nhân Sở Ái Minh Thanh Tự Tại kia chính là Đức Như Lai Vô Lượng Thọ ấy, tức là vương tử lúc đó vậy.

Này Hỷ Vương! Vương tử đó nghe Tam-ma-địa này xong thì nghiệp chướng của bảy mươi ngàn kiếp đều diệt hết, liền được pháp môn Phân biệt chư pháp cú phẩm xuất vô biên gọi là Đà-la-ni và chẳng xa lìa Tam-ma-địa cho đến đạo tràng Bồ-đề.

Này Hỷ Vương! Nhân duyên như vậy nên ông phải biết, Tam-ma-địa này ở chỗ các Đại Bồ-tát như vậy tạo nhiều thanh tịnh, chuyển các nghiệp chướng, trang nghiêm cõi Phật thanh tịnh, chuyển công đức, mau tròn đầy vận chuyển Phật pháp.

Lại nữa, này Hỷ Vương! Đời quá khứ xa xưa, kiếp số chẳng thể tính được lại vượt qua sự xa xưa chẳng thể tính, vô lượng chẳng thể nghĩ, chẳng thể lường, vào lúc đó, có Đức Phật hiệu là Tịnh Diện Vô Cấu Nguyệt Diệu Oai Tạng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Xuất Thế Minh Hành Cụ Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Giáo Sư, Phật Bà-già-bà.

Này Hỷ Vương! Đức Như Lai Ứng Chánh Biến Tri Tịnh Diện Vô Cấu Nguyệt Diệu Oai Tạng đó đã có một cõi Phật công đức trang nghiêm mà ta hôm nay chẳng thể ở trong một kiếp, giảng nói rộng hết được vô lượng công đức như vậy để trang nghiêm cõi Phật thanh tịnh. Chúng Đại Bồ-tát, ở trong Phật pháp đều trụ vững chắc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này Hỷ Vương! Vào lúc đó, có con ông trưởng giả tên là Hiền Diệu Quảng Thân. Ông đó đi đến chỗ Đức Như Lai Tịnh Điện Vô Cấu Nguyệt Diệu Oai Tạng. Đến rồi, ông đánh lễ dưới chân Đức Thế Tôn đó, rồi đem vô lượng chuỗi ngọc báu ma-ni có hàng trăm ngàn ngọc xen lẫn để cúng dường Đức Phật đó rồi đứng trước Đức Phật vì muốn được nghe pháp. Đức Như Lai đó biết ông ấy đã có lòng tin thanh tịnh nên giảng nói Tam-ma-địa này, lúc đầu, đoạn giữa và về sau.

Này Hỷ Vương! Như vậy, con ông trưởng giả đó ở bên Đức Phật kia nghe Tam-ma-địa này xong rất đổi vui mừng, yêu thích, thỏa lòng rồi phát sinh thiện ý, được pháp lực lớn. Được pháp lực rồi mà chẳng dùng để cầu trong trời người, ông ấy xả bỏ bảy mươi ngàn phụ nữ, xả bỏ một dũ-xà-na (do-tuần) bốn kho tàng lớn đầy vô số báu, xả bỏ tám trăm vườn rừng, xả bỏ mọi đồ dùng của mình, ở trong giáo pháp của Đức Thế Tôn đó, cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa, dùng niềm tin xuất gia, bỏ nhà mà tu hành.

Lại nữa, này Hỷ Vương! Con ông trưởng giả đó, lúc còn ở nhà, đất chẳng trải vải thì chẳng bao giờ đạp chân xuống. Khi đã xuất gia rồi, trong mười ngàn năm, vẫn chẳng trải vải thì chân chẳng đạp đất, chẳng ngồi, chẳng nằm, chỉ trừ khi thọ dụng bữa ăn. Trong mười ngàn năm, ông ngủ nghỉ chẳng lâu, cho đến trong khoảnh khắc gảy móng tay cũng chẳng từng phân biệt dục, phân biệt sân, phân biệt hại. Trong mười ngàn năm, ông luôn nhất tâm đối với Biến trí tương ứng phát khởi tu hành tinh tấn, được Đà-la-ni Chư từ thanh nhiếp chư Phật ngữ danh, thành tựu Đà-la-ni Phổ âm nhập môn danh. Ông ấy mạnh mẽ tinh tấn đầy đủ như vậy nên mới có sáu mươi ức chư Thiên ở chỗ vị Bồ-tát đó siêng năng cung cấp, hợp với ý Bồ-tát, khiến cho thân tâm Bồ-tát ấy an vui, đủ khả năng tinh tấn. Con ông trưởng giả đó xuất gia rồi, tinh tấn mạnh mẽ như vậy, được nghe Tam-ma-địa này nên chín mươi chín ức trăm ngàn kiếp lưu chuyển đều quay lưng bỏ hết, hiện tại gặp được bảy mươi ngàn Đức Phật. Có những chỗ, lúc đi xuất gia rồi, ông ấy thọ trì, đọc tụng, tư duy Tam-ma-địa này, vì người khác giảng nói rộng rãi, lại phát khởi tu hành tinh tấn chẳng hành động buông lung, thành tựu được Tam-ma-địa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

này, ở trong tám kiếp chứng ngộ Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đạt được tướng trang nghiêm công đức của cõi Phật như vậy như cõi Phật của Đức Thế Tôn Tịnh Diện Vô Cấu Nguyệt Diệu Oai Tạng Như Lai đó. Ta nay thấy ông ấy ở trong địa phận phương Nam, qua khỏi đây bốn mươi bốn trăm ngàn cõi Phật, có thế giới tên là Đại trang nghiêm. Vị ấy ở trong cõi đó làm Phật hiệu là Thiện Ý Hỷ Lạc Như Lai, đang nói pháp cho vô lượng chúng Đại Bồ-tát tụ tập tính chẳng thể hết.

Này Hỷ Vương! Các vị Đại Bồ-tát đó nếu muốn mau chóng đối với các pháp thuận theo được tự tại thì phải nghe, phải trì, phải nói, phải nhớ nghĩ Tam-ma-địa này.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại muốn khen ngợi công đức của Tam-ma-địa này nhiều hơn nữa nên liền nói kệ khen ngợi:

*Ta nhớ đời trước vô biên kiếp
Giống như vô lượng cát sông Hằng
Có bậc Trí dẫn đường thế gian
Các phương nghe vang tiếng biện tài.
Có Tỳ-kheo trong pháp tối thắng
Bậc trí nhân trì pháp, nói pháp
Đức Phật giảng định tịch tĩnh này
Bên Phật, vương tử đã nghe nhận.
Liền đem áo mình mà cúng dường
Hồi hướng đạo Bồ-đề tối thắng
Lại gặp vô biên những Đạo sư
Được đạo, hiệu là Vô Lượng Mạng.
Trước kia có tuệ tạo tác nghiệp
Đều hết không còn, không nghiệp báo
Nghe Tam-muội vi diệu này xong
Người có biện tài đủ công đức.*

*Người nào lúc đời sau
Nếu có muốn cầu đạo
Phải nên nghe định này
Tự sẽ trừ các ác.
Lại Phật Vô Cấu Nguyệt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói Tam-ma-địa này
Con trưởng giả nghe rồi
Chọn lấy hạnh xuất gia.
Mười ngàn năm ông ấy
Tư duy Tam-muội này
Chân chẳng đạp không vãi
Cũng chẳng vào ngủ nghỉ.
Đạt được Bồ-đề này
Chỉ có cùng nghe nhận
Chẳng ưa ở trong nhà
Cũng không muốn tài vật.
Ông đến các cõi Phật
Ở đó đều nghe xong
Các hạnh đã nhập môn
Chẳng lâu được giác ngộ.
Tâm trước, kia thỏa mãn
Cũng đầy xe ý kia
Mau chóng được Bồ-đề
Sao chẳng siêng năng tu.
Đời vị lai về sau
Nhiều người cầu Bồ-đề
Không tài sản, không vui
Hành xuất gia chẳng tham.
Giận mắng mà kêu trách
Hủy nhục nói lời ác
Mỗi mỗi đều nghe xong
Mà nói sẽ làm Phật.
Khổ hàng ngàn chẳng một
Nhịn chịu vì dục thô
Vì dục làm tôi tớ
Mà nói sẽ làm Phật.
Trong mơ đã thấy Phật
Kia tạm được hồi sinh
Với người thường khi nờn
Bồ-đề ta chẳng nghĩ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đã nghe xong kinh này
Tiếng nói, nghĩa chẳng thông
Mà chấp là trong lòng
Chẳng lâu sẽ làm Phật.
Những người nghe kinh Phật
Nếu đã nghe đây xong
Thì họ không chấp trước
Như gió thổi không trung.
Có người xuất gia rồi
Câu Bồ-đề nhiều hơn
Vì tri thức nên sân
Mỗi mỗi mà sinh khởi.
Kia nghèo cùng phước thiếu
Nghe ít liền vui mừng
Người có tâm lừa dối
Ta tới bờ Bồ-đề.
Đã được cõi thấy sáng
Chúng sinh mà cúng dường
Do đây thiếu vui mừng
Biết sẽ đến Bồ-đề.
Bồ-đề đó xa lắm
Nếu dua nịnh ghét ghen
Ta đạt trí đôi lần
Thì càng xa Tối thắng.
Đã nghe kinh điển này
Biết sẽ được Bồ-đề
Thấy cõi Vô Lượng Thọ
Sẽ chẳng lâu làm Phật.
Bồ-đề đó xa lắm
Có thấy được chỗ nương
Mà lòng chẳng tương ứng
Thì ta chẳng thọ ký.
Con ông trưởng giả ấy
Của cải đã bỏ là
Về sau đã xuất gia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Làm người đi khát thực.
Như được Tam-muội này
Ở chỗ Phật Nhiên Đăng
Nếu nghe khéo tu hành
Chẳng lại sinh ái dục.
Kia cạo tóc xuất gia
Lợi tri thức buộc ràng
Trong biển chấp gánh gai
Mà xả bỏ trân bảo.
Trong nghe chẳng thanh tịnh
Không giới, chẳng xuất gia
Tu hành đạo Bồ-đề
Kia chớ nên buông thả.
Sau này nếu có chỗ
Nói pháp phải lắng nghe
Người kia vì tri thức
Lại làm chẳng khen nói.
Ở trước phải lễ bái
Và khen ngợi điều lành
Vậy tung áo cúng dường
Lại làm chẳng khen nói.
Khóc lóc rơi nước mắt
Cung phụng đối tự thân
Kia ở trong đại chúng
Mà nói ác hạnh ấy.
Chẳng kính A-xà-lê
Chẳng trong người thân cận
Vì thiếu mà phá nhau
Do nhà mà ganh ghét.
Chỉ tin phước người khác
Đức mình chẳng nghĩ suy
Độc ác sẽ sinh sôi
Biết người khác giàu cúng,
Hương hoa, bột thơm, cờ
Lọng, phướn cùng tràng hoa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tấu nhạc... cúng dường ta
Rằng: Sẽ được Bồ-đề.
Đây, thật cúng dường ta
Nghe thắng định này rồi
Lợi, tri thức bỏ rơi
Tu hành thì tương ứng.
Sao cúng dường thân mạng
Các tỵ ta bỏ xong
Nên cúng dường Pháp thân
Cũng như cúng thiện thật.
Mạng quý đã bỏ hết
Trú ngụ A-lan-nhã
Kính này tụng niệm luôn
Đến hết đời sống này.
Này Hỷ Vương! Ta bảo
Tu theo điều đã nghe
Không cùng bề đảng đây
Dua nịnh làm phe đảng.
Ở trong ta chẳng khen
Trong chúng phải nói rằng:
Đây thật! Đây chẳng chân!
Ở trong chớ muốn tin,
Chẳng chấp các cảnh giới
Muốn chứng Phật Bồ-đề
Đạt được các hạnh kia
Thì Bồ-đề xa lắm.
Thần thông ta đã chứng
Sức đại thể thấy đây
Các loại cấm giới này
Ta đã tu hành được.
Thích giới mà phân biệt
Trong chúng tợ thú hoang
Lợi, tri thức bỏ xong
Ở riêng nơi thanh vắng.
Ta không có chỗ đó

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lời ta nói chắc thật
Đời mạt thế sau này
Phú chúc ông Kinh ấy.
Vô Lượng Thọ phóng quang
Và Bất Động Pháp Vương
Sáu mươi ba ức Phật
Chúng hội đã thấy hết.
Giáo sư phú chúc cho
Khiến hộ pháp về sau
Như kinh này, trí ẩn
Về sau ta trì khắp.
Ba ngàn cõi chấn động
Chư Thiên khen: Lành thay!
Có nhiều hoa mưa xuống
Khi nghe phú chúc này.*

